

Apelācija, ko 2006. gada 7. augustā ierosinājis *La Poste* par Pirmās instances tiesas 2006. gada 7. jūnija spriedumu lietā T-613/97 *Union française de l'express (Ufex)* u.c. pret Eiropas Kopienu Komisiju

(Lieta C-342/06)

(2006/C 249/10)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *La Poste* (pārstāvis — *H. Lehman*, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Kopienu Komisija, Francijas Republika, *Chronopost SA*, *Union française de l'express (Ufex)*, *DHL International SA*, *Federal express international (France) SNC*, *CRIE SA*

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt Pirmās instances tiesas 2006. gada 7. jūnija spriedumu tiktāl, ciktāl tas atceļ Komisijas 1997. gada 1. oktobra lēmumu 98/365/EK par Francijas piešķirto pabalstu *SFMI-Chronopost* ⁽¹⁾ daļā, kurā ir konstatēts, ka ne *La Poste* nodrošinātais loģistikas un tirdzniecības atbalsts tā meitas sabiedrībai, ne *Postadex* nodošana nav valsts atbalsts par labu *SFMI-Chronopost*;
- piespriest *Union française de l'express* un sabiedrībām *DHL International*, *Federal express international* un *CRIE* atlīdzināt *La Poste* tiesāšanās izdevumus Pirmās instances tiesā un Tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas atbalstam apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza trīs pamatus.

Ar pirmo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka, nenodrošinot visas objektivitātes prasītās garantijas, Pirmās instances tiesa ir pārkāpusi ES līguma 6. pantu un Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta 1. punktu, jo tiesnesis, kas bija apstrīdētā 2006. gada 7. jūnija sprieduma tiesnesis referents bija arī palātas priekšsēdētājs, kas pieņēma Tiesas atcelto 2000. gada 14. decembra spriedumu lietā T-613/97 *Ufex* u.c./Komisija (*Recueil*, II-4055. lpp.).

Tālāk ar otro pamatu, kas sastāv no divām daļām, apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi vairākas tiesību un procesuālas kļūdas. Pirmkārt, Pirmās instances tiesa nav atzinusi par nepieņemamiem pamatus, kas nebija iekļauti sākotnējā prasītāju prasības pieteikumā, un tos

izvērtēja, pārkāpjot Pirmās instances tiesas reglamenta 48. panta 2. punktu. Otrkārt, šī tiesa pieļāva tiesību kļūdu nepareizi uzskatot, ka saimnieciskas darbības veikšana ar meitas uzņēmuma starpniecību būtībā ir valsts atbalsts. Pirmās instances tiesa nepareizi interpretēja minēto jēdzienu, neņemot vērā īpašo situāciju, kādā saimnieciskā darbība, ko iepriekš veica valsts, tika nodota meitas uzņēmumiem un neraksturojot pārbaudītā pasākuma ietekmi uz tirgu.

Visbeidzot, ar trešo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir noteikusi Komisijai nesamērīgu pamatošanas pienākumu, tādējādi pārkāpjot gan EKL 88. pantu, kas piešķir Komisijai plašu rīcības brīvību veikt kompleksus saimnieciskus vērtējumus, gan EKL 253. pantu, kas neparedz, ka lēmuma noraidīt sūdzību pamatojumam jābūt tikpat precīzam, kā grāmatvedības ekspertu ziņojumam.

(¹) OV L 164, 37. lpp.

Apelācija, ko 2006. gada 17. augustā ierosinājusi Eiropas Kopienu Komisija par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2006. gada 6. jūnija spriedumu lietā T-10/02, *Girardot* pret Komisiju

(Lieta C-348/06 P)

(2006/C 249/11)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — *D. Martin*, *F. Clotuche-Duvieusart*)

Cits lietas dalībnieks: *Marie-Claude Girardot*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Pirmās instances tiesas 2006. gada 6. jūnija spriedumu lietā T-10/02,
- piespriest Komisijai samaksāt *Girardot* kundzei EUR 23917,40;
- nospriest, ka katrs lietas dalībnieks šajā instancē un Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.